

[Kurt Hansen]

Resultatet vil blive et totalt diktat fra folketingets side over for fagbevægelsen. Fagbevægelsen underlægges næsten totalt statsmagtens foretagender, og socialdemokratiet er godt i gang med at undergrave hele fagbevægelsen på denne måde, som man kører frem her. Der er kun én ting at gøre, nemlig at følge kammeraterne, som står udenfor og aktionerer, at følge dem, der har nedlagt arbejdet imod denne asociale regering, som er blevet født her, denne asociale regering, som i sit program har en målsætning, der hedder, at fagbevægelsen skal knægtes.

Ebba Strange (SF):

Der er flere af ordførerne, der har været inde på, at det regeringsprogram, vi blev præsenteret for i går, og som vi debatterer på baggrund af i dag, er helt usædvanligt og usandsynlig tyndt og blottet for visioner i nogen som helst retning. Politikken, der lægges op, er traditionel borgerlig politik, og det til trods for at netop i den situation, som Danmark befinder sig i i øjeblikket, var der mere end noget brug for reformer, der gravede dybt, og som virkelig tog sig på at omfordele noget af den rigdom, der findes i Danmark.

Statsministeren har ganske vist gjort opmærksom på, at der naturligvis kommer yderligere kød på regeringserklæringen, når den nye folketingssamling starter, men vi er på den anden side også blevet gjort opmærksom på, at vi nu skal have reformpause.

Jeg må selvfølgelig være meget dybt bekymret for, hvad det nye regeringsprogram kan komme til at indeholde. Jeg skal derfor her kun opholde mig ved et enkelt hovedproblem, hvor vores erfaring er, at der faktisk er ganske afgørende forskelle på den politik, som socialdemokratiet i hvert fald officielt har gjort sig til talsmand for, og så den politik, som venstre står for. Det har ikke noget med nationaløkonomi og sådan noget at gøre, for jeg er ikke spor i tvivl om, at enigheden er ganske overordentlig stor mellem venstre og socialdemokratiet, når det drejer sig om at føre benhård indkomspolitik. Nej, det drejer sig om det kvindepolitiske.

I sidste samling stillede vi fra SFs side en række forslag, der havde til hensigt at forbedre kvindernes erhvervsituation. Siden er

der her i sommer kommet en meget interessant, meget omfattende og temmelig rystende rapport om kvindernes stilling på arbejdsmarkedet. Jeg går ud fra, at den er de fleste socialdemokrater bekendt. Der er i hvert fald ingen tvivl om, at den handler om en stor gruppe mennesker, der mere eller mindre føler sig tilknyttet arbejderbevægelsen og socialdemokratiet. Den viser, at kvinderne stadig udgør en lavtlønsgruppe på arbejdsmarkedet med særlig store risici for sygdom, invaliditet og arbejdsløshed, og at det stadig er kvinderne, der er langt de dårligst uddannede, og som ikke får avancementsjob.

Nu har jeg ligesom fru Lilli Gyldenkilde og andre bemærket mig, at hr. Kjeld Olesen gav udtryk for, at socialdemokratiet ikke har bevæget sig. Derfor vil jeg gerne stille regeringen nogle spørgsmål om, hvad den agter at foretage sig på tre områder, der er helt afgørende for udviklingen af kvindernes ligestilling, og hvor jeg er spændt på, hvor man er landet i et forsøg på at enes socialdemokratiet og venstre imellem.

Det første er barselorlovsreglerne. Hvor når får vi et udspil fra regeringen om en forbedret barselorlov, og hvordan kommer det til at se ud?

I sidste samling blev bl. a. SFs forslag om en forbedret barselorlov slyttet og holdt hen i over et halvt år, fordi den daværende socialminister ville afvente en betænkning om spørgsmålet fra ligestillingsråd og børnekommission. Den betænkning er kommet nu i sommer, og derfor er det vigtigt at få at vide, om den nye regering er parat til at få løst dette meget påtrængende problem, som er helt nødvendigt at løse, hvis vi på samme tid vil lette kvindernes arbejdsmæssige vilkår, vil forbedre familiernes muligheder for at fungere og vil afhjælpe arbejdsløsheden.

Det andet spørgsmål drejer sig om daginstitutionerne. Den tidligere socialminister har sat et udvalgsarbejde i gang omkring forældrebetalingen for daginstitutionsspladser. Formålet med udvalgsarbejdet var bl. a. at få belyst mulighederne for at få hævet indtægtsgrænserne for fripladstildeling til daginstitutioner. Alle vi, der følger det område, ved, hvor latterligt lave de er. Kun hvis man tjener under 20.000 kr. om året, kan man få fuld friplads i en daginstitution. Men vi kender også venstres og socialdemokratiets forskellige syn på hele daginstitutionsspørgsmå-